

रद्ध्वाकूणामतिरथो लोके विश्रुतपौरुषः ।
 यस्मान्न चलते धर्मे यो धर्मं नातिवर्तते ॥ २० ॥
 यो दिव्यमस्त्रं ब्राह्मं वै वेत्ति वेदविदां वरः ।
 अस्त्रग्रामः ससंहारो यस्मिन् वीरे प्रतिष्ठितः ॥ २१ ॥
 यो भिन्याद्गगनं वाणैर्वसुधां चावदारयेत् ।
 यस्य मृत्योरिव क्रोधः शक्रस्येव पराक्रमः ॥ २२ ॥
 यस्य भार्या जनस्थानादानीता प्राक् त्वयाश्रमात् ।
 सोऽयं दाशरथी रामस्त्वां योद्धुमभिवर्तते ॥ २३ ॥
 यश्चैष दक्षिणे पार्श्वे श्रुद्धज्ञाम्बूनदप्रभः ।
 विशालवक्षास्ताम्राक्षो नीलकुञ्चितमूर्द्धजः ॥ २४ ॥
 एषोऽस्य लक्ष्मणो नाम भ्राता प्राणसमोऽरिहा ।
 नये युद्धे च कुशलः सवास्त्रविधिपारगः ॥ २५ ॥
 अमर्षी दुर्जयो जेता विक्रान्तः समरे बली ।
 रामस्य दक्षिणो बाहुर्नित्यं प्राणो वह्निश्चरः ॥ २६ ॥
 नित्यं संग्रामशीलश्च नित्यमुद्यतकार्मुकः ।
 न क्षेप राघवस्यार्थे जीवितं परिरक्षति ॥ २७ ॥
 एष चाशंसते युद्धे निरुक्तुं सर्वराक्षसं ।
 यस्तु पार्श्वमसौ सव्यं रामस्याक्रम्य तिष्ठति ॥ २८ ॥
 रक्षोगणवृतो भ्राता तवैष स विभीषणः ।
 श्रीमता राजराजेन लङ्कायामभिषेचितः ॥ २९ ॥